

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การควบคุม และการตรวจสอบ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ที่เหมาะสมกับประเทศไทย
ผู้เขียน	อรอนงค์ ชุมพล
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ โลจายะ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุม ตรวจสอบการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ แนวคิดและที่มาขององค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ รวมถึงการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเขตการใช้อำนาจขององค์กรที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ตลอดจนศึกษากระบวนการในการควบคุมการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ และศึกษาการกำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญของต่างประเทศและประเทศไทย อีกทั้งเพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุม ตรวจสอบของการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายที่เกิดขึ้น โดยกำหนดองค์กรที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ตลอดจนการหาแนวทางในการกำหนดระยะเวลาเพื่อใช้ควบคุมกระบวนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ และการหาแนวทางเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เหมาะสมกับประเทศไทยต่อไป

จากการศึกษา พบว่า ในอดีตระหว่างการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เกิดปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนมีการประกาศใช้ที่ถูกร่างขึ้นโดยฝ่ายนิติบัญญัติ เนื่องจากองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบมิได้ถูกกำหนดในบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จึงเกิดปัญหาการตีความว่า องค์กรใดจะมีอำนาจในการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว ส่งผลทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 อีกทั้งยังเกิดปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เนื่องจาก การที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีการกำหนดระยะเวลาของกระบวนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเป็นระยะเวลาเพียงสั้น ๆ ส่งผลทำให้เกิดปัญหาการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างในการนำบทบัญญัติมาบังคับใช้ เพราะระยะเวลาที่กำหนดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมีความสำคัญเป็น

อย่างมาก เพราะจะทำให้เกิดการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติที่เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ง่าย มีผลทำให้เกิดการล้มล้างระบอบการปกครองอันมีผลกระทบโดยตรงต่อประเทศไทย ในบางกรณี เกิดปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มิได้มีการบัญญัติถึงการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการของการตราร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่ตราขึ้น โดยฝ่ายนิติบัญญัติว่าถูกต้องตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของประชาชนชาวไทยซึ่งถือว่าเป็นผู้ใช้อำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญหรือไม่ นั่นเอง

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยจึงควรมานำหลักการ แนวคิด และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในประเทศตุรกีและประเทศโรมาเนียมาปรับใช้กับการแก้ไขปัญหของประเทศไทย เนื่องจากในประเทศดังกล่าวมีการกำหนดบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ที่เกี่ยวกับองค์กรผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบและอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน อีกทั้งประเทศไทยควรมานำแนวคิด ทฤษฎี หลักการทางกฎหมาย และข้อกำหนดของประเทศอิตาลีมาเป็นแบบอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หากมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับถาวรที่จะมีขึ้นในอนาคต โดยรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ควรมีการกำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาในกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตลอดจนประเทศไทยควรมานำแนวคิดของประเทศฝรั่งเศสที่เกี่ยวกับหลักการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ โดยการลงประชามติของประชาชน มาปรับใช้ในประเทศไทยจะทำให้ประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการขาดสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการปกครองของประเทศไทยซึ่งเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขได้อย่างยั่งยืนสืบต่อไป